

ALBERTS DE ROŠĀ

Atpakaļ, caur dzīvēm

SECĪGĀS DZĪVES · 2. BURTNĪCA

Seansi ar Eugénie, Louise un Mayo

II DAĻA · 3.-7. GADĪJUMS

BLUSABOOKS

Atpakaļ caur dzīvēm

ALBERTS DE ROŠĀ · «SECĪGĀS DZĪVES» (PARĪZE, 1911) · II DAĻA
· 3.-7. GADĪJUMS

Katrai nodaļai — četras daļas

DE ROŠĀ VĀRDIEM

*pilns autora teksts, pārbaudīts pret 1911.
gada franču izdevumu*

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

kas šajā nodaļā notiek

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un to skaidrojumi

KO SAKA MŪSDIENU ZINĀTNE

*hipnoze, atmiņa un tas, kas vēl nav
izskaidrots*

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) - BlusaBooks. Alberta de Rošā oriģinālteksts (Parīze, 1911) ir brīvi izmantojams, bet šis latviešu izdevums, tā tulkojuma rediģējums, skaidrojumi, piezīmes, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publiskot pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Atļaujas: contact@blusa.eu. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai. Hipnozes eksperimenti grāmatā ir vēstures liecība, nevis pamācība; neveic tos paši.

SATURS

	<i>Priekšvārds</i>	4
I	Eugénie, Mme Lambert un Louise	5
II	Mlle Mayo — Line un Charles Mauville	19
III	Mlle Mayo — Madeleine de Saint-Marc	46
IV	Madame Roger	72
	<i>Noslēgums</i>	85
	<i>Izdrukājamās lapas — divas lapas</i>	86
	<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	89

PRIEKŠVārds

Alberts de Rošā (Albert de Rochas d'Aiglun, 1837–1914) bija franču armijas inženierkaraspēka virsnieks, vēlāk Parīzes Politehniskās skolas administrators. Līdzās dienestam viņš gadu desmitiem pētīja to, ko toreiz sauca par «magnētismu» — hipnozi, dziļos miega stāvokļus un jutīguma «iziešanu» ārpus ķermeņa. 1911. gadā viņš izdeva grāmatu *Les vies successives* («Secīgās dzīves»), kurā apkopoja savus eksperimentus ar atmiņas regresiju: iemidzināto subjektu soli pa solim ved atpakaļ cauri bērnībai līdz dzimšanai — un, kā viņam šķita, vēl tālāk.

Šī ir sērijas **otrā burtnīca**. Tajā ir grāmatas **3.–7. gadījums**. Eugénie, Grenobleš atraitne, miegā atgriežas bērnībā un, virzīta uz priekšu, it kā paredz savu nākotni. Mme Lambert redz sevi vecu, bet atsakās skatīties uz savas nāves brīdi. Louise atceras sevi kā lauku priesteri. Mlle Mayo, astoņpadsmitgadīga meitene, kuras seansu žurnāls ir grāmatas garākais un rūpīgāk pierakstītais stāsts: trīsdesmit seansi, ārsta, inženiera un kāda virsnieka protokoli un trīs «iepriekšējās dzīves». Visbeidzot Madame Roger, kuras miegā atdzīvojas slepkava Philibert un viņa pēdējās dienas.

Burnīcā ir **pilns autora teksts** šai daļai, vārds vārdā, ar visām viņa zemsvītras piezīmēm un subjektu rokrakstu paraugiem no 1911. gada izdevuma. Personvārdi un vietvārdi atstāti franču rakstībā, kā oriģinālā.

Kā lasīt. Katrai nodaļai ir četras daļas. *De Rošā vārdiem* — pilns autora teksts. Tam seko trīs mūsu daļas. *Vienkāršiem vārdiem* — īsi par to, kas nodaļā notiek. *Svešvārdi* — nodaļas jēdzieni; visi tie apkopoti vārdnīcā burtnīcas beigās. *Ko saka mūsdienu zinātne* — kā šādus eksperimentus skaidro šodien un kas joprojām paliek bez atbildes.

Sērijā «Secīgās dzīves»:

1 · Senie ticējumi un magnētiskais miegs 2 · Atpakaļ caur dzīvēm 3 · Vienpadsmit dzīves 4 · Astrālais ķermenis un nojautas 5 · Dvēseles evolūcija

I. NODAĻA

EUGÉNIE, MME LAMBERT UN LOUISE

DE ROŠĀ VĀRDIEM

3. GADĪJUMS — EUGÉNIE, 1904

Laikā, kad es Voironā eksperimentēju ar Joséphine, es Grenoblē atradu vēl vienu subjektu, ko tajā pašā ideju lokā pētīju kopā ar doktoru Bordier, Medicīnas un farmācijas skolas direktoru, kurš pēc audzināšanas bija visai materiālistisks, taču ar pietiekami taisnu prātu, lai faktu acīmredzamības priekšā grozītu savus uzskatus.

Šis subjekts bija 35 gadus veca sieviete, vārdā Eugénie, atraitne ar diviem bērniem, kas pelnīja iztiku ar apkopējas darbu; kamēr viņas vīrs bija dzīvs, viņa strādāja cimdu ražotnē, un abi pelnīja labas algas, kuras netika taupītas. Tā ir apātiska daba, ļoti atklāta un maz ziņkārīga. Izcila veselība.

Lūk, kopsavilkums par dažiem seansiem, kas mums notika Medicīnas skolā.

Kad viņa atbrīvojas pasu ietekmē, Eugénie redz secīgi izveidojamies: zilu fantomu pa labi, tad citu, sarkanu, pa kreisi; pēc tam šie divi fantomi apvienojas vienā, kam ir tāda pati forma kā viņas fiziskajam ķermenim un kas ar to ir savienots ar gaišu saiti. Šīs saites vidū atrodas kaut kāda lode, spožāka par pārējo, ar kuras palīdzību viņa reizē redz abus savus atdalītos ķermeņus; viņa domā, ka tas ir viņas gars⁶³.

⁶³ Tādu pašu konstatējumu esmu ieguvis Parīzē ar Laurent, un šo novērojumu esmu aprakstījis izdevumā *Annales des Sciences psychiques* 1895. gada septembrī. Tās neatkārtojas vienmēr; spožā lode (mentālais ķermenis) dažkārt paliek vienā no abiem pārējiem ķermeņiem, un tad viņš redz tikai to, kurā pats neatrodas.

Viņa jau dažas minūtes ir iemidzināta ar garenvirzienu pasēm no augšas uz leju. Es viņu jau esmu atvedis dažus gadus atpakaļ. Viņa atbild tikai tad, kad viņai jautā, un neatbild, ja jautājums iekrīt letargijas fāzē; tad nākas vai nu padziļināt miegu, vai arī veikt daļēju pamodināšanu, lai viņu novestu kādā no blakus esošajām somnambulisma fāzēm.

Es turpinu garenvirzienu pases, un redzu, ka viņas acīs sariesas asara. Viņa man saka, ka viņai ir 20 gadu un ka viņa tikko zaudējusi bērnu.

Pasu turpinājums. Man rodas doma paraudzīties, ko dos kauna instinkts. Es viegli paceļu viņas kleitu; viņa to strauji nolaiž atpakaļ: «Nē, ne tagad; dienas laikā tas nepieklājas.» Viņa mani notur par savu vīru; viņai ir 17 gadu, un viņa ir precējusies dažus mēnešus.

Pasu turpinājums. Pēkšņa sarausanās ar šausmu kļedzienu; viņa ir redzējusi sev blakus parādāmiem savas vecmāmiņas un vienas savas tantes fantomus, kuras abas nesen, dažu dienu starpībā, bija mirušas⁶⁴. Tagad viņai ir 14 gadu. Es no jauna paceļu viņas kleitu; viņa aizstāvas un sakļauj ceļus. Es viņai jautāju, no kā viņa baidās; viņa man atbild, ka zina — ar zēniem tā spēlēties nedrīkst.

⁶⁴ Šī parādīšanās, kas bija notikusi tieši tajā vecumā, uz kuru es viņu biju atvedis, bija atstājusi uz viņu ļoti dziļu iespaidu.

Un lūk, tagad viņai ir 11 gadu. Viņa gatavojas pirmajai komūnijai; viņas lielākie grēki ir tie, ka viņa dažkārt nav klausījusi vecmāmiņu un it īpaši ka paņēmusi vienu su no sava tēta kabatas; viņai par to bijis liels kauns, un viņa lūgusi tēvam piedošanu. Kad viņai jautā, vai viņa labāk mirtu, nekā atteiktos no savas ticības, viņa neatbild, bet viņas sejas izteiksme rāda, ka viņa netiecas pēc mocekļa palmas zariem.

9 gadu vecumā. Viņas māte mirusi pirms astoņām dienām; viņai ir lielas bēdas. Tēvs viņai tikko licis pamest Vinay, kur viņš ir krāsotājs, lai sūtītu viņu uz Grenobli pie vectēva, kur viņai jāapgūst šūšana. Viņai vairs nav jāiet skolā: viņa prot lasīt, rakstīt un rēķināt. Es lieku viņai rakstīt.

Jauns mēģinājums ar viņas kleitu. Viņa iecērt man plauku, sacīdama: «Nelabais puika, vai tu beigsi!»

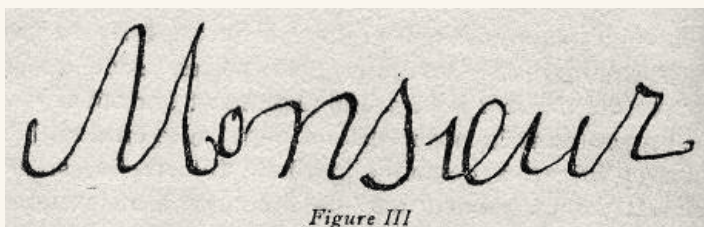
6 gadu vecumā. Viņa mācās skolā Vinay un jau labi prot rakstīt.

4 gadu vecumā. Viņa pieskata savu mazo māsu, kad nav skolā. Viņa sāk vilkt svītriņas un rakstīt dažus burtus: a, e, i, o, u. Viņa vairs nereaģē uz pieskārienu kleitai; viņas kaunīgums vēl nav pamodies.

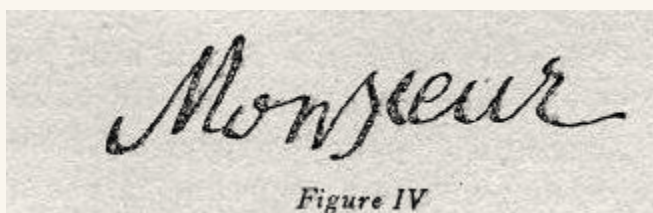
Tagad viņa ir daudz mazāka. Viņa nezina, cik viņai gadu; viņa vēl nerunā; viņa saka tikai: tēt, mammu. Pie viņas iespaidiem pirmajos dzīves gados es atgriezīšos nedaudz vēlāk.

Šķērsvirziena pases, viņu modinot, liek viņai iziet tieši caur tām pašām fāzēm un tiem pašiem dvēseles stāvokļiem.

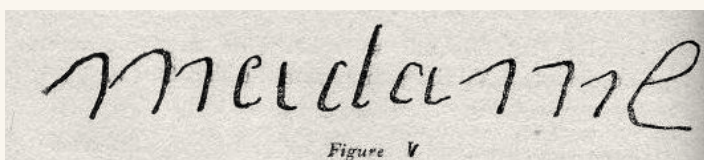
Lūk, četri paraugi, kas rāda viņas izglītības progresu no 4 gadu vecuma līdz pašreizējam vecumam.

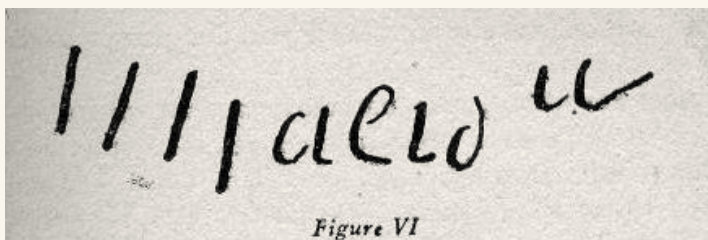
NORMĀLS ROKRAKSTS

ROKRAKSTS 9 GADU VECUMĀ

ROKRAKSTS 6 GADU VECUMĀ

ROKRAKSTS 4 GADU VECUMĀ

Iepriekšējā seansā mēs atstājām Eugénie pavisam maza, mātes zīdīta bērna stāvoklī. Vēl vairāk padziļinot viņas miegu, es izraisīju personības maiņu. Viņa vairs nebija dzīva; viņa lidinājās pustumsā, bez domām, bez vajadzībām, bez saziņas ne ar vienu.

Jaunas pases izraisa jaunu stāvokli. Viņa redz sevi šūpulī, ļoti vārgu; viņu sauc Ninie vai Apollonie⁶⁵.

⁶⁵ Nedaudzos seansos, it īpaši mūsu eksperimentu sākumā, starp pašreizējo personību un Apollonie personību parādījās kāda bērna personība, ko tāpat kā viņu sauca Eugénie Delpit un kas mira ļoti jauna. Viņas māte bija kāds desmits bērnu, no kuriem lielākā daļa nomira ļoti agri; vai viņa būtu kāda no šiem bērniem reinkarnācija, kurš viņas atmiņā atstājis maz pēdu, vai arī tā ir vienkārša kļūda, ko izraisījusi viņas pašreizējā iztēle? Analogu iestarpinājuma gadījumu redzēsim Nr. 15.

Vēl tālāk pagātnē viņa atkal kļūst lidinoša telpā, mierā, kas salīdzināms ar katoļu baznīcas limbiem.

Es neuzdrošinājos miegu virzīt vēl tālāk, jo magnetizēšana ilga vairāk nekā trīs ceturtdaļstundas un mēs abi jutāmies izsmelti; taču, spiežot somnambuliskās atmiņas pieres punktu, es izsaucu vēl tālākas atmiņas. Agrāk viņa bija bijusi maza meitene, mirusi ļoti jauna no drudža, ko izraisīja zobu nāķšana; viņa redz savus vecākus asarās ap savu ķermeni, no kura viņa ļoti ātri bija atbrīvojusies.

Pēc tam es veicu pamodināšanu ar šķērsvirziena pasēm.

Mostoties viņa pretējā virzienā izstaigā visas iepriekš norādītās fāzes un sniedz man jaunas, manu jautājumu izraisītas ziņas. Kādu laiku pirms savas pēdējās iemiesošānās viņa sajutusi, ka jāatdzimst noteiktā ģimenē; viņa tuvojusies tai, kurai